

Sygn. akt VI U 508/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 30 czerwca 2016 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: E. Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

- z dnia 30 listopada 2015 r., znak: (...)

- z dnia 7 czerwca 2016 r., znak: (...)

w sprawie: E. Z.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę

I zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu E. Z. prawo do emerytury od dnia (...)

II nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji,

III zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego E. Z. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt VIU 508/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 listopada 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. po rozpoznaniu wniosku E. Z. z dnia 10 listopada 2015 roku, odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury powołując się na artykuł 184 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, Dziennik Ustaw z 2015 roku, pozycja 748, tekst jednolity z późniejszymi zmianami oraz na paragraf 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, Dziennik Ustaw z 1983 roku, numer 8 pozycja 43 ze zmianami. Organ rentowy wskazał, iż przyczyną odmowy przyznania emerytury było to, iż nie został udowodniony wymagany 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy w uzasadnieniu tej decyzji wskazał ponadto, iż na podstawie dowodów dołączonych do wniosku i uzyskanych wyników przeprowadzonego postępowania, Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyjął za udowodnione okresy na dzień 1 stycznia 1999 roku: nieskładkowe w wymiarze 6 miesięcy 27 dni, składkowe w wymiarze 25 lat 8 miesięcy i 24 dni, stażu sumarycznego 26 lat 3 miesięcy i 21 dni i stażu w szczególnych warunkach w wymiarze 13 lat. Ponadto organ rentowy wyjaśniając swoje stanowisko

przedstawione w decyzji wskazał, że nie uwzględnił okresów do okresów pracy w szczególnych warunkach okresów pracowniczego zatrudnienia ubezpieczonego od 2 sierpnia 1976 roku do 15 marca 1977 roku w (...) do prac w szczególnych warunkach, gdyż na świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach brak wykazu, działu oraz pozycji zgodnego z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku, pod którym wymienion..., wymieniony jest charakter pracy. Oraz nie uwzględnił okresu od 1 sierpnia 1978 roku do 20 marca 1983 roku w Zakładach (...)..., M...., (...) (...), gdyż świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach zostało wystawione przez Archiwum, a nie macierzysty zakład pracy. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony, domagając się jej zmiany i przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Ponadto ubezpieczony wnosił o przyznanie mu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu swego stanowiska procesowego ubezpieczony twierdził, że w okresach od 10-go..., że w okresach od 2 sierpnia 1976 roku do 15 marca 1977 roku i od 1 sierpnia 1978 roku do 20 marca 1983 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach, jako spawacz stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania. Po wniesieniu odwołania, w toku procesu przed Sądem Okręgowym organ rentowy wydał jeszcze jedną decyzję odmawiającą przyznania ubezpieczonemu prawa do emerytury z dnia 7 czerwca 2016 roku, w której określił staż sumaryczny na 26 lat 6 miesięcy i 22 dni ubezpieczonego oraz jego staż w szczególnych warunkach na 13 lat i 1 dzień wskazując, iż nie uwzględnił tych samych okresów, które wskazane zostały we wcześniejszej decyzji z dnia 30 listopada 2015 roku i z tych samych powodów. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył co następuje. Ubezpieczony E. Z. urodzony (...), w dniu 10 listopada 2015 roku złożył wniosek o przyznanie mu emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach. Do wniosku dołączył oświadczenie, iż nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. 60 lat kończył on w dniu (...)roku. Spór w niniejszej sprawie dotyczył tego, czy w okresach zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) Grupa (...), którego następcą prawnym był, była S...., jest Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w upadłości z siedzibą w K. oraz w okresie od 1 sierpnia 1978 roku do 20 marca 1983 roku w Zakładach (...) w I. ubezpieczony wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Rodzaje prac w szczególnych warunkach, określone zostały w załączniku w wykazie A do Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W dziale XIV wykazu A, stanowiącego załącznik do Rozporządzenia, w punkcie 12 wskazano, jako prace wykon..., w szczególnych warunkach: prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym. Na podstawie dowodów z dokumentów, z akt osobowych ubezpieczonego dotyczących jego zatrudnienia od tych dwóch pracodawców, akta te nadesłane zostały do akt sprawy przez (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością (...) Archiwum w K. oraz przez Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowo-Usługowe (...) magister inżynier J. F. (1) w I. oraz na podstawie dowodów z zeznań świadków J. F. (2) i J. S., i dowodów z przesłuchania ubezpieczonego Sąd Okręgowy ustalił, iż w okresach spornych wskazanych w zaskarżonej decyzji, ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace wskazane w wykazie A, Dziale XIV, pozycji 12 czyli: przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowodorowym. W Zakładach (...) ubezpieczony pracował w jednej brygadzie ze świadkami zeznającymi w sprawie, J. F. (2) i J. S.. Pracował przy spawaniu pojemników okrętowych oraz urządzeń grzewczych, kotłów grzewczych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przys..., spawając te elementy. Natomiast w Przedsiębiorstwie (...) Grupie (...) także pracował jako spawacz, stale i w pełnym wymiarze czasu pracy przy spawaniu rurociągów i konstrukcji metalowych dla elektrowni. Wszystkie zebrane w sprawie dowody, jeśli chodzi o ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego dawały spójny obraz pracy ubezpieczonego u wskazanych, w pra..., dwóch pracodawców. We wszystkich dokumentach z akt osobowych obu pracodawców wynika, że ubezpieczony pracował na stanowisku spawacza, dodatkowo okoliczności te potwierdzili i świadkowie, których zeznania Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Świadczyli autentycznie i przede wszystkim nie budziło wątpliwości Sądu to, że te zeznania były wspój..., spójne, logiczne i uzupełniały pozostałe materiały dowodowe, to samo można powiedzieć o dowodzie z przesłuchania ubezpieczonego. Dlatego Sąd Okręgowy na podstawie tych doko..., dowodów dokonał w sprawie istotnych ustaleń. Jeśli chodzi o podstawę prawną rozstrzygnięcia, to wskazać należy, że zgodnie z artykułem 184 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2005 roku, pozycja 748 z późniejszymi zmianami ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1945 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w artykule 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli: po pierwsze, okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat

- dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz po drugie, okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w artykule 27. Zgodnie z ustępem 2 artykułu 184 emerytura, o której mowa w ustępie 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do Otwartego Funduszu Emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w Otwartym Funduszu Emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Artykuł 184 ustęp 2 mówiąc o przepisach dotychczasowych, ma na myśli przepisy powołanego już Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Z przepisów tych wynika, w szczególności paragrafu 3 i 4, że za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury zwany dalej wymaganym okresem zatrudnienia uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Paragraf 4 ustęp 1 stanowi z kolei, że pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny 55 lat dla kobiety i 60 lat dla mężczyzny, ma wymagany okres zatrudnienia w tym, co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wskazać także należy, że w myśl paragrafu 2 ustępu 1 tego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Zgodnie z ustępem 2 paragrafu 2: okresy pracy, o których mowa w ustępie 1, stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji lub w świadectwie wykonywania prac z na podstawie dokumenta..., posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru, stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie paragrafu 1 ustępu 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. W przypadku, gdy pracownik nie legitymuje się świadectwem wykonywania prac w szczególnych warunkach albo świadectwa te dotknięte są mankamentami formalnymi, okoliczności te nie wykluczają wykazywania prac w szczególnych warunkach w postępowaniu sądowym wszelkimi środkami dowodowymi. W ocenie Sądu Okręgowego zgodnie z artykułem 232 i ar..., kar..., Kodeksu postępowania cywilnego i artykułem 6 Kodeksu cywilnego ubezpieczonemu udało się w toku niniejszego procesu udowodnić, iż przez wymagany okres co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach, wykonywał on prace wymienione w wykazie A stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Po dodaniu spornych okresów do okresów pracy w szczególnych warunkach zaskarżonej decyzji, okres łączny pracy w szczególnych warunkach ubezpieczonego przekracza znacznie wymagane 15 lat. Dlatego mając na uwadze wyniki postępowania dowodowego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone decyzje w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu pra..., E. Z. prawo do emerytury od dnia (...), to jest od 1 dnia spełnienia przez niego ostatniej przesłanki wymaganej do nabycia prawa do emerytury, czyli osiągnięcia wieku emerytalnego. Rozstrzygnięcie w punkcie 1 wyroku oparte było na powołanych przepisach prawa materialnego, a w aspekcie pra..., proceduralnym na artykule 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego. W punkcie 2 wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ rentowy, bowiem miał w postępowaniu administracyjnym poprzedzającym postępowanie sądowe prawo do podważania wiarygodności świadectw pracy za okresy, których spór dotyczył albowiem jedno z tych świadectw nie zostało wystawione przez pracodawcę tylko przez podmiot archiwizujący jego akta osobowe. Natomiast drugie świadectwo pracy nie powoływało przepisów Rozporządzenia Rady Ministrów, tylko zarządzenie resortowe. Ponadto rzeczywisty charakter pracy Sąd ustalał także na podstawie dowodów z dokumentów, które nie były dostępne organowi rentowemu, z akt osobowych ubezpieczonego oraz na podstawie dowodów z zeznań świadków, które przed organem rentowym nie mogły zostać przeprowadzone, dlatego Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2 wyroku. Stosownie do wyniku sporu Sąd Okręgowy obciążył też stronę pozwaną, organ rentowy poniesionymi przez ubezpieczonego kosztami zastępstwa prawnego, które należą do kosztów procesu. Zgodnie z artykułem 99 paragrafem 1 i paragrafem 3 Kodeksu postępowania cywilnego..., zgodnie z artykułem 98 paragrafem 1 i paragrafem 3 strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata lub radcę prawnego, zalicza się wynagrodzenie jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego osobistego stawienia strony. Z uwagi na to, iż odwołanie pełniące funkcję pozwu zostało wniesione do Sądu po dniu 1 stycznia tysiąc dziewięć..., dziewięć..., po dniu 1 stycznia 2016 roku, Sąd Okręgowy zasądził koszty zastępstwa prawnego według stawki minimalnej, określonej w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, Dziennik Ustaw z

2015 roku, pozycja 1804, ustęp 2 paragrafu 9 stwierdza, tego Rozporządzenia stwierdza, że stawki minimalne wynoszą 360 złotych w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. (...)